

Sygn. akt V KK 9/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz (przewodniczący)

SSN Michał Laskowski (sprawozdawca)

SSN Rafał Malarski

Protokolant Katarzyna Wełpa

w sprawie **P. D. i J. F.**

skazanych z art. 258 § 1 i in. k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 17 marca 2016 r.,

kasacji Prokuratora Generalnego wniesionej na korzyść skazanych
od wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 21 października 2015 roku, sygn. akt III K .../15.

**uchyla pkt XIII i XV zaskarżonego wyroku i w tym zakresie
przekazuje sprawę Sądowi Okręgowemu do ponownego
rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 21 października 2015 roku, uwzględniając wnioski oskarżonych złożone w trybie art. 387 k.p.k., Sąd Okręgowy, po rozpoznaniu sprawy P. D. i J. F. oraz sześciu innych oskarżonych, orzekł m.in:

- uznał oskarżonego P. D. winnym popełnienia czynu stanowiącego przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 258 § 1 k.k. wymierzył mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,
- uznał oskarżonego P. D. winnym popełnienia czynu stanowiącego przestępstwo z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zastosowaniu art. 7 § 1 k.k.s. i za to na podstawie art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 7 § 1 k.k.s. wymierzył mu karę 2 miesięcy pozbawienia wolności,
- uznał oskarżonego P. D. winnym popełnienia czynu stanowiącego przestępstwo z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 12a ust. 2 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych i za to na podstawie art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 2 tej ustawy wymierzył mu karę 2 miesięcy pozbawienia wolności;
- na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 39 § 1 i 2 k.k.s. połączył orzeczone wobec oskarżonego P. D. kary jednostkowe pozbawienia wolności i wymierzył oskarżonemu karę łączną 8 miesięcy pozbawienia wolności (pkt XIII części dyspozytywnej wyroku),
- uznał oskarżonego J. F. winnym popełnienia czynu stanowiącego przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 258 § 1 k.k. wymierzył mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,
- uznał oskarżonego J. F. winnym popełnienia czynu stanowiącego przestępstwo z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zastosowaniu art. 7 § 1 k.k.s. i za to na podstawie art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 7 § 1 k.k.s. wymierzył mu karę 2 miesięcy pozbawienia wolności,
- uznał oskarżonego J. F. winnym popełnienia czynu stanowiącego przestępstwo z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 12a ust. 2 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych i za to na podstawie art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 2 tej ustawy wymierzył mu karę 2 miesięcy pozbawienia wolności,
- na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 39 § 1 i 2 k.k.s. połączył orzeczone wobec oskarżonego J. F. kary jednostkowe pozbawienia wolności i wymierzył mu karę łączną 8 miesięcy pozbawienia wolności (pkt XV części dyspozytywnej wyroku),

Powyższy wyrok nie został zaskarżony przez żadną ze stron postępowania i uprawomocnił się.

Od tego prawomocnego wyroku Prokurator Generalny wniósł kasację na korzyść skazanych P. D. i J. F. w zakresie rozstrzygnięć o karach łącznych zawartych w pkt XIII i XV zaskarżonego wyroku. W kasacji zarzucono rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisu prawa karnego materialnego, tj. art. 39 § 1 k.k.s., polegające na wymierzeniu w punkcie XIII wobec P. D. kary łącznej 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz w punkcie XV wobec J. F. kary łącznej 8 miesięcy pozbawienia wolności w sytuacji, gdy orzeczone wobec oskarżonych odpowiednio w punktach I, II i III wobec P.D. w punktach VII, VIII i IX wyroku wobec J. F. kary jednostkowe pozbawienia wolności w wymiarze kolejno 3 miesięcy, 2 miesięcy i 2 miesięcy, zgodnie z brzmieniem przywołanych przepisów pozwalały na orzeczenie wobec oskarżonych kar łącznych pozbawienia wolności w granicach od 3 do 7 miesięcy pozbawienia wolności. W konkluzji kasacji Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej rozstrzygnięcia w pkt XIII i XV o karach łącznych wobec P. D. i J.F. i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja zasługuje na uwzględnienie.

Zarzut podniesiony w kasacji jawi się jako zasadny w stopniu oczywistym. Stosownie do treści art. 39 § 1 k.k.s., sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa skarbowe do ich sumy. Trafnie zauważa skarżący, że w niniejszej sprawie oznaczało to możliwość orzeczenia wobec obu skazanych kar łącznych pozbawienia wolności w granicach od 3 miesięcy do 7 miesięcy. Orzekając kary łączne po 8 miesięcy pozbawienia wolności Sąd Okręgowy dopuścił się co do obu skazanych rażącego naruszenia prawa materialnego, którego wpływ na treść rozstrzygnięcia jest oczywisty. W takim stanie rzeczy koniecznym okazało się uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie rozstrzygnięć zawartych w pkt XIII i XV i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu.

Przy ponownym rozpoznaniu Sąd Okręgowy baczyć będzie starannie na zasady orzekania o karze łącznej, wynikające z regulacji prawa materialnego, w szczególności art. 39 k.k.s.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

kc